

Begge marine strukturer er helt unikke for danske farvande. Stenrevene ligger imidlertid fortsat *uden* for habitatområderne og er derfor ikke omfattet af den nødvendige beskyttelse.

Et andet eksempel er, at der kun er udpeget ét område – Vadehavet – for marsvin, som er én af de arter, der netop er fremhævet som en art af fællesskabs betydning, og som kræver streng beskyttelse, jf. habitatdirektivets bilag 2 og 4. Der er således ikke udpeget områder for den til dels selvstændige bestand i de indre farvande.

Et mangelfuldt kendskab til forekomsten af de marine naturtyper bør ikke berettige, at der alene foretages en meget begrænset og tilfældig udpegnings af beskyttede områder.

Områderne, som medlemsstaterne har skullet udpege i henhold til fuglebeskyttelses- og habitatdirektiverne, indgår i det fælleseuropæiske netværk af beskyttede områder, der kaldes Natura 2000.

Danmark har til dato udpeget seks kystnære marine områder i den danske del af Nordsøen og 72 områder i de indre danske farvande (inkl. Limfjorden). Disse områder er i princippet blevet accepteret af Europa-Kommissionen, der dog med åbningsskrivelse af 11. juni 2003 har kritiseret Danmark for bl.a. mangelfuld udpegnings især i Nordsøen. Kommissionen har desuden taget et generelt forbehold for alle de marine udpegnings, som medlemsstaterne har foretaget med henvisning til mangelfuldt definitionsgrundlag. Kommissionen har nedsat en marin ekspertgruppe, som har afleveret sin afsluttende rapport for nylig. Det forventes således, at Kommissionen snarest vil udsende et sæt konklusioner og »guidelines« og anmode medlemsstaterne om at justere deres udpegnings i overensstemmelse med det nye materiale. Dermed vil definitionerne være på plads.

Udarbejdelsen af »basisanalyserne« for de p.t. udpegede områder er imidlertid mangelfulde og bygger på analyser af potentielle forekomster, oplysninger fra fiskere m.v., jf. eksempelvis Skov- og Naturstyrelsens eksempel på en marin basisanalyse for havet omkring Nordre Rønner (Natura 2000-basisanalyse for området: Havet omkring Nordre Rønner).

Heri fremgår ministeriets egen konklusion på side 6:

»I forbindelse med kvalitetssikring af oplysninger om naturtyperne og deres arealmæssige udbredelse er der især vanskeligheder med de marine naturtyper, der ikke umiddelbart kan identificeres og kun i ringe omfang er kortlagt«.

2010-målet

Det skal desuden nævnes, at EU-landene i 2001 forpligtede sig til at stoppe nedgangen i den biologiske diversitet inden 2010 og 2012 for de marine områder. Denne forpligtelse kommer til at stille meget specifikke krav til dokumentation og dermed til tilstanden og ændringerne i forhold til en nuværende tilstand. Det videngrundlag – de basisanalyser – der skal foreligge, for at man kan foretage disse vurderinger for de marine områder, er *ikke* til stede i dag.

WWF-rapport om beskyttede havområder

Der er ikke på nationalt plan blevet gennemført en samlet evaluering af de hidtidige udpegnings af marine Natura 2000-områder i Danmark. WWF Verdensnaturfonden har i sin rapport »Beskyttelse af havnaturen i indre danske farvande« fra juni 2005 peget på tre væsentlige, overordnede problemer, som dette beslutningsforslag har til hensigt at tage hånd om. Rapportens tre kritikpunkter beskrives og kommenteres nedenfor:

1) Det nuværende udpegningsgrundlag er meget spinkelt

Den viden, som udgjorde grundlaget for de marine habitatområder, var tilfældig og byggede ikke på nogen systematisk kortlægning af de i direktivet nævnte syv typer beskyttelsesværdig havnatur. Denne grundlæggende viden om vores udpegede havområders tilstand er stadig ikke tilvejebragt, og derfor er de marine habitatområder fortsat foreslået udpeget på et utilstrækkeligt videngrundlag.

Der er inden for de seneste 4-5 år dukket en del ny viden op om især de indre danske farvande, hvor man bl.a. har fundet de førnævnte strukturer på bunden af Kattegat. Disse nye oplysninger bør indgå som grundlag for at udpege nye områder også i de indre farvande.

Generelt må det forventes, at såfremt den grundlæggende viden om de danske farvandes biologiske tilstand – og specielt om de udpegede områders tilstand – forbliver på dette fortsatte lave niveau, vil de kommende forvaltningsplaner for de marine Natura 2000-områder blive stort set indholdsløse.

Dette beslutningsforslag sigter mod at rette op på ovenstående misforhold ved at pålægge regeringen at lade foretage en omfattende og grundig kortlægning af forekomsterne af de marine naturtyper og strukturer som grundlag for herefter at revidere og udpege de marine habitatområder, som vi er forpligtede til.

Udpegningsgrundlaget skal således forbedres især ved supplerings af den eksisterende viden gennem en